

Když slavnostem přeje počasí

Středověké slavnosti, pořádané v Třebíči letos už po sedmé městským kulturním střediskem, se staly důstojnou oslavou zapsání baziliky svatého Prokopa, židovského hřbitova a židovské čtvrti zvané Zámostí do světového kulturního dědictví UNESCO. Přispělo k tomu i počasí.

PÁTEK 20. SRPNA

Asi byste si mysleli, že někde ve zmiňovaných místech oslavy začnou. Ale kdeže! Tradičně je zahájil starosta Ivo Uher před radnicí na Karlově náměstí.

A nechyběly slavnostní fanfáry v podání muzikantů z dechové kapely Horanka a představení šermířů. Ti se opravdu nešetřili, a protože slavnostem letos počasí od začátku přálo, nebylo jim v jejich stroji co závidět.

Ale to už se desítky lidí začaly z tohoto prostoru přemísťovat na Podzámeckou nivu, kde začal probíhat hlavní program. Proč právě tam? Inu, z těchto míst se krásně ve slunečním světle a v noci za pomoci umělého skví bazilika svatého Prokopa a do Zámostí je to coby kamenem dohodil. Pravda, musel by to být zručný a zejména trénovaný hodec.

Brodíme se tedy davy lidí po mostě přes řeku Jihlava a posloucháme hlasy lidí, kteří míří společně s námi do zmiňované lokality. Všichni se na slavnosti těší, zejména malé děti. I když jedna holčička se zvědavě maminky ptá, kam že to vlastně jde.

Auta na přechodu mají, tedy spíš řidiči, pro nás toleranci a kolem nás zní i libozvučná „cizinstina“. Její aktéři udivenými pohledy dávají najevo, že je překvapilo, v jaké době se to ve městě s památkami UNESCO ocitli.

„Určitě si odnesou pěkné dojmy,“ dí jeden muž, který se do jejich hlasů zaposlouchal společně s námi. To už nás vítá Podzámecká niva. U vchodu každý zájemce obdrží program, aby si mohl pořádně pročíst, co ho v následujícím pátečním odpolední a v sobotu čeká.

Niva je posetá stánky a pódium natěšené, že přivítá první vystupující. Ale dvojice klaunů pod názvem Veselý cirkus pranic nedá na pódiová prkna a řadí mezi dětmi. Ihned upoutává pozornost a strhává malé diváky ke spoluúčinkování.

Třebíčský taneční soubor Yocheved zaujímá nejen hudbou a provedením tanců, ale také svými kroji. Procházíme se po louce pečlivě zesečené do kanadského trávníku, jak se kdysi říkalo krátkým mužským účesům, pozorujeme spokojené lidičky kol sebe, pro které se chystají v mnoha stáncích pochutiny. Nos nasává vůni a chuťové buňky si potichu pomlaskávají mňamky, mňamky.

Docela vzadu se nachází středověké městečko. Odkudsi z minulosti tady rozbili ležení rytíři i se svými žínkami a též se těší velké pozornosti. Ale děti daleko víc láká možnost vystřelit si z kuše či si zaházet sekyrkou na dřevěný štít. Ne každému se to povede, a pokud ano, je to stejná sláva, jako když fotbalisté při důležitém zápase vstřelí gól.

Blíží se po večer a na tuto dobu pořadatelé stanovili, že se na pódiu představí regionální kapely. Pozor, hrály zdarma a s plným nasazením. Jako první to je trebičská kapela Zeus. Vy nevíte, v jakém hraje složení? Tak my vám to prozradíme, Luboš Syrový – zpěv, Lubomír Doležal – kytara, Michal Dušek – baskytara, Tomáš Vajtasa – kytara a Pavel Vajtasa – bicí. Následuje YETTIrock, no a když jsme představili jedno, nemůžeme zapomenout na ty druhé. Tak tedy Milan Hlouch – sólová kytara, vocal, Ivoš Běhal – bicí, František Svoboda – baskytara, Martin Špaček – zpěv, doprovodná kytara a Vít Košíček – klávesy.

Ovšem do parády dostala zejména klučičí publikum dívčí kapela SWEET ZONE. Složení? Adéla Francová (14 let) - kytara, zpěv, Lenka Růžičková (15 let) - baskytara, zpěv, akustická kytara, Mariika Tykalová (14 let) - bicí, saxofon, zpěv. Všimli jste si věku? Nedivme se, že zejména mladší pub-

K PRŮVODU neodmyslitelně patří velmož na koni.

Foto: Antonín Zvěřina

likum šlelelo!

Skupina Secret přijela do Třebíče až ze Znojma. Ale co to? Ten zpěvák se nám zdá být povědomý. Odkud my ho známe? Nakonec nám to prozrazuje sám. Vždyť on je z Jemnice každý rok zpívá na populární slavnosti Barchan coby minessenger. Cesty osudu jsou nevyzpytatelné.

Celý program uzavírají ostrřízení muzikantští matadoři z kapely Tom Trio Bowling. Propánakrále, vždyť my jsme vám zapomněli představit skupinu Secret. Tak to musíme napravit, Martin Řiška - sólový zpěv, Zbyňa Šlosr - kytara, zpěv, Michal Bulín - bicí, Franta Votava - klávesy, zpěv a Rosta Vrba - baskytara. A ti poslední? Tomáš Kuželka - zpěv, kytara, Miloš Bazala - zpěv, bicí a Milan Piálek - basa. Poslední návštěvníci se rozcházejí. A už se těší na další den.

SOBOTA 21. SRPNA

Sobotní program začíná již v deset hodin, ale po bedlivém zvážení se vydáváme na cestu až odpoledne. O co jsme přišli? Tak zejména o koncert dechové kapely Horanka, ale nemusíme litovat, víme že se svého úkolu zhostila se ctí, ostatně jako vždy.

Při příchodu do areálu jsme v šoku, kolik lidí už si našlo na Podzámeckou nivu cestu. Z pódia se linou tóny trebičské kapely Proměny. Skupina má pro diváky soutěž o jejich CD. Otázka zní, odkdy tato kapela vystupuje. Zdá se, že to nikdo neuhodne, ale nakonec se všichni dozvědí pravdu. Od roku 1988.

A šťastlivec si odnáší zmiňované CD. Ovšem z původní sestavy zbyl už jen kapelník Honza Tomek. „Hrajeme každý týden,“ říká hrdě a naznačuje tím, že ho hudba stále baví.

Jdeme se projít do zadního cípu louky. Na pivo se pomalu, ale jistě začínají tvořit fronty. Inu, pěkné počasí opravdu láká. A určitou roli jistě hraje i fakt, že se neplatí vstupné. Přicházíme k ohraničenému prostoru, kde dva jezdci na koních předvádějí, co všechno se dá ze sedla zvládnout. Co jim ovšem nelze závidět, je jejich oděv. Ó, jak si pochvalujeme tričko a krátké kalhoty.

Obcházíme prostor vpoledne ještě jednou, pozornost diváků zaujímá muž, který evidentně přebíral a po dopadu na zem se nemůže zvednout. Lidé se usazují i na stráni pod zámek, inu, dobře to později vystihl Mírek Řídký, když prohlásil, že mu to připomíná betlém. A s betlémy je přece zámek úzce spojený.

To už se za pódium připravuje na svoje vystoupení Vágnér Family. Pravda, trochu se jejich výstup opozdí, a tak moderátorka má čas tátu Karla vyzpovídat. Dotkne se zejména staršího syna Jakuba, který sice studoval konzervatoř, ale nakonec zcela propadl rybaření. „Tehdy jsem si řekl, že nebudu žádné další dítě k ničemu nutit,“ říká Karel. Ale určitě je rád, že další děti se potatily. A ty to dokazují při každé skladbě.

A to není všechno, táta se také chlubí, že jedna z jeho dcerek se stala mistryní republiky v gymnastice. A že všechny děti už mají zkušenosti z muzikálu. „V Třebíči se mi moc líbí, ale přiznám se, že památky jsem si ještě nestihl prohlédnout,“ podotýká při odchodu Karel Vágnér. Dodává, že to musí v nejbližší době napravit.

Ale to už se naše pozornost přesouvá k historickému průvodu, který má projít židovskou čtvrtí ve 20.30 hodin. Ještě předtím registrujeme nad loukou přelet motorového rogalu a zejména balón přitahuje pozornost.

Začínáme být nervózní, hodina H se blíží a nic se neděje. Ale nakonec se průvod setmělými uličkami vydává na cestu téměř na čas.

Planoucí pochodně mu dávají nenapodobitelný ráz a jeho cestu lemují stovky zvědavců. A propos, ještě předtím jeden z návštěvníků vypráví, že se jeho kamarád ptal, zda průvod nevyjde jako kdysi tradičně od Elitexu. Inu, toto není prvomájový průvod.

Vracíme se zpátky na louku, kde tma zvítězila nad světlem. Návštěvníků zase o několik stovek přibýlo. Lešek Semelka rozdává radost svými hity. Následuje ohnivá show a vše vrcholí půlnočním ohňostrojem. Oslavy se opravdu vydařily. Všechna další slova jsou zbytečná.

Antonín Zvěřina